

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/18/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417010085
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4417010085.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovaného M. C., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a iné, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv/864/14/4404 zo dňa 14.02.2017, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 19.01.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný M. C., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., C. č. XX

je vinný, že

dňa 25.10.2014 v čase o 10.00 h na Ulici Y. bašta v D. R. pred bytovým domom č. 6, potom ako zobral na ruky svoju maloletú dcéru, L. H., nar. 10.08.2012 a začal s ňou utekať a jej matka - poškodená U. X., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom D. R., Ul. D. číslo XX, sa rozbehla za ním a žiadala ho, aby jej vrátil ich spoločnú dcéru, poškodenú fyzicky napadol tak, že ju chytil za vlasy zopnuté vo vrkoči a opakovane ju za ne prudko potiahol, následne naložil maloletú dcéru do vozidla, načo si poškodená sadla do vozidla na strane spolujazdca v snahe zabrániť odchodu obžalovaného aj s ich spoločnou dcérou a chcela privolať políciu mobilným telefónom, ktorý jej ale obžalovaný vytrhol z ruky a potom poškodenú ťahajúc ju za nohy vytiahol von z vozidla, pričom táto spadla na zem, čím spôsobil poškodenú U. X. zranenia, a to pomliaždenie ľavého ramena a podvrtnutie krčnej chrčtice s indikáciou nosenia Schantzovho goliera, počas liečby ktorých zranení bola poškodená obmedzená v obvyklom spôsobe života po dobu 15 dní a vyžiadali si dobu práceneschopnosti 15 dní,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví a spáchal čin na chránenej osobe (blízkej osobe),
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v znení účinnom do 01.05.2015 (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 156 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona), § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenej U. X., nar.XX.XX.XXXX v G., trvale bytom D. R., Ul. D. č. XX škodu vo výške 412,- Eur.

Podľa § 288 odsek 2 H. poriadku sa poškodená U. X., nar.XX.XX.XXXX v G., trvale bytom D. R., Ul. D. č. XX so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodená W. zdravotná poisťovňa a.s., N., I. č. XX, L.:35942436 s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 20.02.2017 pod sp.zn. 1Pv/864/14/4404 obžalobu na obvineného M. C. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 25.10.2014 v čase o 10.00 h na Ulici Y. bašta číslo X v D. R., potom ako zobral na ruky svoju maloletú dcéru, U. C., narodenú XX.XX.XXXX a začal s ňou utekať, jej matka, poškodená U. X., narodená XX.XX.XXXX v G., bytom D. R., Ul. D. číslo XX, sa rozbehla za ním a žiadala ho, aby jej dal ich spoločnú dcéru, načo ju vzápätí fyzicky napadol tak, že ju chytil za vlasy a kapučňu, pričom ju za ne začal ťahať, následne naložil maloletú dcéru do vozidla a v tom si poškodená otvorila dvere na vozidle, na strane vodiča s tým, že pôjde s obvineným, v prípade potreby podať lieky, poškodená začala volať mobilným telefónom na políciu, ktorý jej však obvinený vytrhol z ruky a potom chytil poškodenú za ruky a ošatenie a vytiahol ju von z vozidla, pričom si začala volať mobilným telefónom na políciu, ktorý jej však obvinený vytrhol z ruky a potom chytil poškodenú za ruky a ošatenia vytiahol ju von z vozidla, pričom si udrela rameno a hlavu o dvere vozidla, kde následne spadla na zem a z miesta odišiel, čím spôsobil poškodenej U. X. zranenie, a to pomliaždenie a krvný výron v oblasti pleca vľavo, pomliaždenie mäkkých pokrývok lebečných v záhlavovej oblasti vpravo, otras mozgu a podvrtnutie krčnej chrbtice ľahkého stupňa, podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva - odvetvie ľahkého stupňa, podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva - odvetvie súdne lekárstvo s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 14-21 dní.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo skutku, uvedeného v obžalobe a súd následne vykonal dokazovanie jeho výsluchom, výsluchom poškodenej U. X., svedkov: C. Z., M. C. st., W. C., S. C., B. G., O.. O. Z., O.. N. C., O.. V. G., O.. S. B., O.. P. H., prečítaním zápisnice o výsluchu svedkov D. H. a U. X., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný spáchanie skutku popieral s tým, že v uvedený deň bol aj so svojim otcom na ceste do D. R., keďže si mal podľa súdneho rozhodnutia prevziať dcéru za účelom realizácie styku s ňou, pričom v čase, keď už bol v D. R., mu prišla SMS správa od matky jeho dcéry, že dcéra je chorá a teda s ním ísť nemôže. Bývalej družky sa preto telefonicky pýtal, či má nejaké lekárske potvrdenie a žiadal ju tiež, aby dcéru mohol aspoň vidieť, s čím poškodená súhlasila. Vozidlo zaparkoval na parkovisku pred bytovým domom, v ktorom poškodená býva, jeho otec zostal sedieť v aute. Obžalovaný volal poškodenej, aby zišla s dcérou dole, videl, že tejto nič nie je, bola čulá, pričom poškodená mu tvrdila, že lekárske potvrdenie o chorobe svojej dcéry nemá. Obžalovaný dôvodil, že toto sa stalo už opakovanne, poškodená mu už aj v minulosti neumožnila kontakt s dcérou, preto sa dcéry opýtal, či chce ísť s ním, táto sa mu hodila okolo krku a povedala, že áno. Rozhodol sa preto, že si dcéru podľa platného súdneho rozhodnutia k

sebe zoberie. Išiel kľudným krokom s dcérou na rukách od domu cez park na parkovisko, poškodená chytila amok, začala ho trhať za oblečenie, udierať, škriabať a obžalovaný jej hovoril, že pokiaľ si myslí, že na dcéru nemá nárok, aby volala políciu. Poškodená kričala a správala sa hystericky. Okolo išiel nejaký opilec, sused poškodenej, ktorého žiadala, aby jej pomohol, tento začal do obžalovaného drgáť a vtedy ho otec obžalovaného, ktorý vystúpil z auta, odtiahol preč. Obžalovaný vypovedal, že potom otvoril zadné dvere na vozidle, posadil dcéru do autosedačky, keď poškodená skočila do auta, sadla si na sedadlo spolujazdca s tým, že keď jej dcéru nedá, ona z auta nevystúpi. Obžalovaný s otcom ju opakovane vyzývali, aby vystúpila z auta, čo neurobila, začala kopat' do vnútorných priestorov vozidla a keď v tom neprestávala, obžalovaný ju chytil za pravé rameno a vytiahol z auta. Obžalovaný ďalej uviedol, že následne prišli domov k jeho rodičom, kde o nejaký čas prišla poškodená v sprievode polície a riešila oprávnenosť jeho kontaktu s dcérou, polícia tento jeho nárok uznala a tiež volali aj detskej lekárke jeho dcéry, ktorá potvrdila, že dcéra netrpí žiadnou takou chorobou, pre ktorú by nemohla byť u obžalovaného. Dodal tiež, že poškodená ho pritom, ako ju chcel vytiahnuť z vozidla, škriabala a kopala, v ktorej súvislosti trpel aj zranenia. Obžalovaný tvrdil, že poškodenú žiadnym spôsobom nenapadol. Vylúčil tiež, aby poškodenú udieral počas toho, ako išiel k vozidlu, keďže na rukách držal dcéru. Tiež vylúčil, že by si poškodená udrela hlavu, keď ju vyťahoval z vozidla a ani vtedy nespadla. Obžalovaný uvádzal, že o zraneniach poškodenej sa dozvedel, až keď bol predvolaný na políciu, a ani vtedy, keď na druhý deň dcéru podľa súdneho rozhodnutia poškodenej vrátil, si na poškodenej žiadne zranenia nevšimol a celú záležitosť zo strany poškodenej označil za vykonštruovanú s tým, že aj v minulosti mu poškodená bránila v styku s dcérou, tohto sa domáhal aj za asistencie polície a poškodená nemohla prežiť to, že tentokrát mal pravdu. Vo vzťahu k práceneschopnosti poškodenej uvádzal, že táto aj počas nej na sociálnu sieť dávala fotografie, podľa ktorých s priateľkami chodila na zábavy. Podľa obžalovaného poškodená aj počas spolužitia s ním stále riešila nejaké zdravotné problémy. S poškodenou ukončil spolužitie v roku 2012, potom ho kvôli dcére obnovili v roku 2015 na 6 alebo 7 mesiacov, kedy mu poškodená tvrdila, že celú túto záležitosť riadi jej otec s nejakým kamarátom a ona ani nechcela podávať trestné oznámenie.

Poškodená U. X. v procesnom postavení svedka na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v ten deň sa mal realizovať styk obžalovaného s ich spoločnou dcérou, ale ona mu už predtým posielala prefotené lekárske správy a tiež SMS, aby pre ňu nechodil, pretože je chorá, mala salmonelózu. Obžalovaný jej na to posielal SMS, že je už na ceste, že ju aspoň príde pozrieť. Zišla potom s dcérou dole von pred činžiak, kde už obžalovaný čakal. Tento hneď ako zbadal dcéru, povedal, že jej nič nie je, zobral ju na ruky a utekal s ňou smerom k vozidlu. Poškodená utekala za nimi, vtedy ju obžalovaný najskôr chytil za kapucňu a potom aj za vrkoč a začal ju zaň poťahovať. Ich dcéra veľmi plakala. Vtedy z auta vystúpil otec obžalovaného, obžalovaný naložil dcéru do vozidla do sedačky na zadnom sedadle a poškodená povedala, že dcéru s ním samú nepustí, bez nej neodíde, sadla si preto do vozidla na miesto spolujazdca. V tom obžalovaný a jeho otec otvorili dvere, začali ju za nohy z auta vyťahovať, pričom ona sa rukami držala interiéru vozidla, presnejšie sedačky. Ako ju ťahali, vypadla z auta a buchla si hlavu, zrejme do dverí. Poškodená zostala na zemi, pričom ešte pred tým kričala, že zavolá políciu, aj políciu na telefóne vytočila, ale obžalovaný jej ho vytrhol z ruky. Preto potom, ako obžalovaný odišiel, jej polícia volala naspäť a ona im povedala, čo sa stalo a polícia následne prišla. Poškodená tvrdila, že interiér vozidla nepoškodila žiadnym spôsobom, pričom asi o trištvrte roka sa rozprávala s vtedajšou manželkou obžalovaného, ktorá jej hovorila, že obžalovaný už mal vozidlo poškodené a chceli to na ňu iba narafičiť. Tiež uvádzala, že v roku 2015 od leta do 29.11.2015 obnovila s obžalovaným spolužitie, ale potom vzťah ukončili, pretože ju veľmi zbil. Poškodená uvádzala, že incident videla jej kamarátka W. C., ktorá vtedy smerovala k nej, C. Z. bola u nej doma v byte, ale tá incident vidieť nemohla, iba počula krik a tiež sused G., ktorý jej aj chcel pomôcť, ale obžalovaný s otcom sa začali po ňom rozkrikovať a nevie, či ho aj nesotili. Poškodená tiež vypovedala, že polícia po príchode na miesto povedala, aby prišla na policajnú stanicu, čo i urobila, ale potom ju najskôr poslali na vyšetrenie, pretože jej bolo zle. Išla preto na urgentný príjem do nemocnice, kde ju vyšetřili, mala sa vrátiť na políciu, ale tam nešla, pretože išla za dcérou do C., nakoľko dcéra bola pre ňu prvoradá. Tvrdila, že v C. mala aj závrate a keď bola na vyšetření v nemocnici, aj zvracala, bolo jej povedané, že má slabý otras mozgu, mala byť hospitalizovaná, ale hospitalizáciu odmietla, pretože chcela ísť pre dcéru. Poškodená tvrdila, že žiadneho zo svojich v nemocnici ju ošetrojúcich lekárov nepozná, v dôsledku utrpených zranení bola obmedzovaná v obvyklom spôsobe života, pretože mala závrate, užívala lieky a nosila aj korzet na krk. Korzet nosila 3 až 4 týždne a aj neskôr ju bolieval krk, tak si ho zvykla doma nasadiť. Tvrdila tiež, že pri tom, ako bola vytiahnutá z auta, sa udrela do oblasti krčnej chrbtice a hlavy, avšak nevedela uviesť, či sa udrela o dvere alebo prah dverí. Opisovala, že obžalovaný ju poťahoval za vrkoč tak, že jednou rukou

držal dcéru a druhou rukou ju kmásal za vlasy, chcel ju od nich odsotiť a tiež ju ťahal aj za vetrovku, ktorú i mala roztrhnutú pod pazuchou.

Svedok M. C. st. (otec obžalovaného) na hlavnom pojednávaní vypovedal, že išiel so synom do Nových Zámkov pre jeho dcéru podľa súdneho rozhodnutia, zaparkovali pred jej domom, pričom zostal sedieť vo vozidle. Z vozidla videl, ako vnučka beží k jeho synovi a skočila mu do náručia, potom počul krik, ako vykrikovala matka jeho vnučky. Jeho syn išiel s vnučkou do auta, poškodená ho ťahala za ruku a chcela, aby vnučku položil z náručia. Svedok potom zaregistroval nejakého muža v podnapitom stave, ktorý začal obžalovaného ťahať za ruku, svedok preto vystúpil z vozidla a poslal ho preč. Obžalovaný posadil vnučku do auta, ale do vozidla si sadla aj poškodená, ktorá tam začala hystericky kričať a kopať do vozidla, až rozbila jeho prednú časť- úložný priestor pred sedadlom spolujazdca. Obžalovaný ju preto vytiahol z vozidla za ruku, ale svedok nevedel potvrdiť, či ju aj udrel a táto ani neležala na zemi. Svedok na otázky odpovedal, že nevidel, že by obžalovaný poškodenú ťahal za kapucňu alebo za vlasy, ani to, že by jej vytrhol telefón z ruky, alebo že by sa táto udrela pritom, ako ju obžalovaný ťahal z vozidla, keďže svedok podľa vlastného vyjadrenia stál z druhej strany vozidla. Tiež uviedol, že po tomto incidente mal obžalovaný zozadu poškrábaný krk od toho, ako ho poškodená ťahala a škriabala a bol preto aj ošetrovaný v nemocnici.

Svedkyňa W. C. pred súdom vypovedala, že v rozhodnom čas išla k poškodenej, pretože jej dcéra bola chorá a niesla jej niečo z obchodu. V čase, keď bola pri Csemadoku, videla, ako poškodená sedí v aute a obžalovaný ju vyťahuje z auta, poškodenú potom videla na zemi a tiež videla aj to, že poškodená má potrhaný kabát. Obžalovaný aj s ich dcérou potom odišiel preč. Svedkyňa nevedela uviesť, či obžalovaný poškodenú z vozidla vyťahoval za ruku alebo za nohu, poškodená pritom spadla na zem, pričom toto videla, ako sa k miestu incidentu približovala. Poškodená sa jej následne sťažovala, že ju bolí hlava. Svedkyňa tvrdila, že vo výhľade na miesto samotného incidentu jej nič nebránilo. Podľa svedkyne bola poškodená nervózna, plakala, potom išla hore domov a svedkyňa išla preč. Tiež uviedla, že od poškodenej vedela, že táto bola práceneschopná, keďže ju aj navštevovala, a to pre otras mozgu. Kabát poškodenej bol podľa svedkyne roztrhnutý pod rukou.

Svedkyňa S. C. na hlavnom pojednávaní využila svoje právo odmietnuť vypovedať vzhľadom na v tom čase aktuálny druhovský pomer s obžalovaným. Súd preto podľa § 263 odsek 4 Trestného poriadku prečítal jej výpoveď z prípravného konania, kedy vypovedala (nevyužívajúc vtedy právo odoprieť vypovedať), že dňa 25.10.2014 bola u svojho v tom čase manžela - obžalovaného u jeho rodičov v C.. O incidente v D. R. medzi obžalovaným a poškodenu sa dozvedela od obžalovaného. Ten jej povedal, že poškodená mu volala alebo písala, že ich dcéra je chorá, aby pre ňu nešiel, obžalovaný ale išiel k nej, že ju chce vidieť, nasilu jej zobral malú, čo poškodená nechcela dovoliť a obžalovaný jej povedal aj to, že poškodenú sotil na zem a poškodená bola následne na zemi. Svedkyňa vtedy uvádzala, že poškodená nastúpila do auta, chcela malú vybrať, ale oni jej to nedovolili a ušli z miesta autom. Podľa svedkyne mal jej vtedajší svokor v aute pokazený príručný šuflík a smiali sa na tom, že to zvalia na ňu a že to neprešlo cez poisťovňu. Následne do Hadoviec prišla poškodená so svojim otcom a chceli malú zobrať, ale obžalovaný im ju nedal, bol tam medzi nimi krik, obžalovaný mal vypité a s poškodenu na seba kričali, obžalovaný jej ale nedovolil dieťa zobrať. Na otázky tiež opisovala sotenie poškodenej obžalovaným tak, že keď jej obžalovaný zobral dieťa, on ju sotil na zem, ona sa mu štverala po chrbte a potom ju sotil na zem a bola na zemi, pričom svedkyňa dôvodila, že vie, ako sa obžalovaný dokáže biť so ženami. K poškodeniu skrinky vo vozidle sa tiež vyjadrovala v tom zmysle, že aj pracovník poisťovne tvrdil, že nemohla byť rozkopaná z vonka, keďže skrinka bola poškodená zvnútra.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj svedka B. G., ktorý uviedol, že v tom čas išiel domov z nočnej zmeny, bol pod vplyvom alkoholických nápojov. Pred domom registroval hádku medzi poškodenu - svojou susedou a zrejme obžalovaným, čo si uvedomil až neskôr, keď ich potom videl spolu. Obžalovaný mu vtedy povedal, aby sa do toho nestaral a vyštartoval s autom preč. Neskôr poškodenú s tým mužom stretol, keď išli spolu z domu, vtedy sa mu obžalovaný aj zdravil a všimol si na jeho vozidle značku KN. Tvrdil, že žiadny fyzický kontakt medzi poškodenu a obžalovaným nevidel.

Svedkyňa C. Z. pred súdom vypovedala, že v uvedený deň bola u poškodenej, dcéra poškodenej bola chorá. Obžalovaný si ju mal zobrať na víkend, ale nemohol tak urobiť, pretože bola chorá a tak sa pýtal poškodenej, či ju môže aspoň vidieť, aby ju zniesla dole. Poškodená s tým súhlasila a išla mu dcéru ukázať. Svedkyňa uviedla, že to nevidela, ale údajne si obžalovaný chcel dcéru zobrať, svedkyňa iba

počula, ako dcéra poškodenej kričí a zdalo sa jej, že aj poškodená kričala, čo počula, pretože mala otvorenú vetračku. Nevidela však, čo sa stalo, pretože vo výhľade jej bránil strom alebo krik, ktorý tam rastie. Poškodená jej potom hovorila, že obžalovaný jej vytrhol malú z rúk, mal s ňou utekať k autu, kde ho čakal jeho otec a tiež, že obžalovaný mal poškodenú ťahať za vlasy. Svedkyňa nevedela viesť, či jej tieto udalosti poškodená opísala hneď, ako sa to stalo, pretože bola veľmi rozrušená, alebo iba neskôr ako kamarátke. Podľa svedkyne poškodená po návrate do bytu plakala, volala policajtov.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul ako svedkov O.. S. B. a O.. P. H., ktorí dňa 25.10.2014 vyšetrovali poškodenú vo FNsP Nové Zámky, pričom sa vyjadrovali k procesu diagnostikovania poškodenej, k diagnózam, ktoré u nej konštatovali ako aj k symptómom a výsledkom vyšetrovacích metód, ktoré ich viedli k týmto záverom, pričom vychádzali z predloženým im k nahliadnutiu lekárskeho správ, nimi v uvedený deň vystavených, nakoľko sa pre odstup času a množstvo vyšetrených pacientov spontánne k týmto skutočnostiam vyjadriť nevedeli.

MUDr. O. Z. ako svedok na hlavnom pojednávaní rovnako v úvode svojej výpovede spontánne k veci nevedel uviesť žiadne skutočnosti, až následne po nahliadnutí do ním vypracovaných lekárskeho správ vypovedal, vychádzajúc z ich obsahu, že poškodenú vyšetrl dňa 27.10.2014 potom, ako bola dňa 25.10.2014 ošetrená na chirurgickej ambulancii centrálného príjmu, kontrolu uskutočnil dňa 10.11.2014, kedy skonštatoval diagnózy otras mozgu, podvrtnutie krčnej chrbtice a pohmoždenie ľavého ramena, pričom poškodená aj pri návšteve dňa 27.10.2014 uvádzala bolesť krčnej chrbtice a ramena. Poškodenej bolo doporučené CT vyšetrenie a MRI cestou neurologickej ambulancie. Svedok vysvetľoval, na základe akých medicínskych postupov a na základe akých symptómov dospel k záveru o diagnóze - podvrtnutie krčnej chrbtice, pričom k diagnóze otras mozgu uvádzal, že táto bola konštatovaná už pri ošetrení poškodenej na centrálnom príjme dňa 25.10.2014 a preto nemal dôvod túto diagnózu spochybňovať.

Svedkyňa O.. V. G. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že ako neurológ poškodenú vyšetrla dňa 28.10.2014, nakoľko sa sťažovala na závraty s tým, že v dňoch 26.10.2014 a 25.10.2014 aj zvracala a sťažovala sa na bolesti krčnej chrbtice. Poškodená odmietla doporučenú hospitalizáciu a boli jej predpísané lieky. Poškodená pri vyšetrení dňa 04.11.2014 udávala zhoršenie bolesti, opakovane odmietla hospitalizáciu, následne absolvovala CT a MRI vyšetrenie, pričom výsledok CT vyšetrenia bol v norme, výsledok MRI vyšetrenia z 18.11.2014 poukazoval na prítomnosť kifotizácie krčnej lorgózy. Poškodenej bola doporučená rehabilitácia a spinálne cvičenia, následne na kontrole už nebola. Svedkyňa vo svojej výpovedi vysvetľovala z akého dôvodu sa u poškodenej zaoberala ako možnou diagnózou otrasom mozgu s tým, že ňou uvádzané symptómy mohli nasvedčovať aj krvácaniu do mozgu alebo poškodeniu mozgu a preto je v takom prípade potrebné pacienta podrobiť ďalším vyšetreniam. Keďže CT vyšetrenie mozgu a MRI boli z tohto hľadiska negatívne, uzavrela diagnózu poškodenej ako stav po úraze hlavy.

Obvodný lekár poškodenej MUDr. N. C. ako svedok vo svojej výpovedi uviedol, že poškodená sa do jeho ambulancie dostavila s tým, že mala nálezy od iných lekárov, riešil v podstate iba jej práceneschopnosť a v podrobnostiach odkázal na svoje záznamy v zdravotnej dokumentácii. Uvádzal, že bol v minulosti požiadaný o podanie správy v súvislosti s poškodenou aj v inom prípade, pričom má vedomosť o tom, že v prípade oboch zranení poškodenej mal byť zodpovedný obžalovaný, ktorého pozná, nakoľko sa stalo, že navštívil jeho ambulanciu ako sprievod spoločnej dcéry s poškodenou. Vysvetľoval, že práceneschopnosť ukončuje na základe subjektívneho pocitu pacienta, ktorý sa cíti dobre a chce sa zaradiť do pracovného procesu alebo na základe nálezu odborného lekára, ktorý nevzhladol dôvod na ďalšie pokračovanie práceneschopnosti.

Za splnenia podmienok podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku súd prečítal zápisnice o výsluchoch svedkov D. H. a U. X. z prípravného konania, ktorí ako príslušníci polície zasahovali v mieste bydliska obžalovaného v súvislosti s riešením oprávnenosti styku obžalovaného s jeho maloletou dcérou, a to aj v prítomnosti poškodenej a jej otca, ku skutku, kladenému za vinu obžalovanému podanou obžalobou, neuvádzali žiadne konkrétne skutočnosti.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, MUDr. Pavla Gavalu, ktorý zotrval na ním písomne podanom znaleckom posudku. V ňom skonštatoval, že poškodená dňa 25.10.2014 utrpela pomliaždenie a krvný výron v oblasti pleca vľavo,

pomliaždenie mäkkých pokrývok lebečných v záhlavovej oblasti vpravo, otras mozgu a podvrnutie krčnej chrbtice. K pomliaždeniu a krvnému výronu uviedol, že tieto mohli byť spôsobené prudkým narazením hlavou a plecóm na niektoré súčasti interiéru vozidla pri násilnom vyťahovaní poškodenej z vozidla, aj narazením hlavou, prípadne plecóm na povrch cesty po vytiahnutí z vozidla. K otrasu mozgu mohlo podľa znalca dôjsť pri jej násilnom vyťahovaní z vozidla druhou osobou, ťahajúc ju za nohy, pričóm hlavou narazila do otvorených dverí, povrch cesty a pod. K podvrnutiu krčnej chrbtice mohlo dôjsť tak pri násilnom vyťahovaní poškodenej z vozidla, tiež pri jej uchopení za vlasy a pri prudkom kymácaní a vykrúcaní hlavy. Všetky poranenia poškodenej znalec označil za poranenia ľahké, pričóm špecifikoval, že pomliaždenia si okrem prikladania studených obkladov a potierania masťami urýchľujúcimi vstrebávanie krvných výronov po dobu 3 až 5 dní, nemusia vyžadovať práceneschopnosť, otras mozgu si vyžaduje dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní 12 až 14 dní a u podvrnutia krčnej chrbtice by práceneschopnosť mala korešpondovať s dobou hojenia, t.j. 10 až 15 dní, maximálne do 3-4 týždňov. Znalec skutočnú dĺžku doby práceneschopnosti poškodenej až 54 dní považoval za nadhodnotenú s tým, že poranenia, ktoré poškodená utrpela, si vyžiadali dĺžku liečenia a práceneschopnosti v trvaní 14 až 21 dní, pričóm ustálil, že poškodená bola obmedzovaná v obvyklom spôsobe života v celkovom trvaní asi do 3 týždňov, t.j. 21 dní. Znalec zranenia poškodenej bodovo ohodnotil, a to otras mozgu na 30 bodov, pomliaždenia a krvný výron na 15 bodov a podvrnutie krčnej chrbtice na 25 bodov.

Znalec na hlavnom pojednávaní doplnil, že u poškodenej bolo najzávažnejším poranením podvrnutie krčnej chrbtice, a to ľahkého stupňa, ktorú diagnózu akceptoval preto, že bola objektívne diagnostikovaná vyšetrením odborných lekárov, a to najmä O. Z., ktorý vychádzal aj z RTG snímku. Vyšetrenie CT a MRI sú indikované iba v prípadoch podozrenia z poranenia krčných stavcov, napriek tomu, že u poškodenej takéto podozrenie nebolo, uvedené vyšetrenia boli u nej realizované, avšak s časovým odstupom, a to dokonca až vtedy, kedy mala byť liečba poškodenej podľa jeho záverov ukončená a aj vzhľadom na dostupnosť CT vyšetrenia tento už musel byť negatívny. Poškodenej bol dňa 27.10.2014 doporučený Schanzov golier, čo je zdravotná pomôcka slúžiaca na znehybnenie krčnej chrbtice, ako aj analgetiká proti bolesti, lieky na uvoľnenie svalstva krčnej chrbtice a kľudový režim, kontrola bola u poškodenej realizovaná dňa 10.11.2014, kedy jej bola doporučená ďalšia kontrola a vyšetrenie neurológom. Znalec potvrdil, že pri nadmernom ťahaní za vlasy objektívne vznikajú drobné výrony v oblasti vlasových konkúl, avšak tieto sú mikroskopické, takéto vyšetrenie sa bežne nerobí a voľným okom ani nie je pozorovateľné, keďže sa nachádzajú vo vlasovej časti hlavy. Podľa znalca mohlo dôjsť k vytrhnutiu chumáčov vlasov, ale to by musela byť vyššia intenzita pôsobeného násillia, ktorá v konkrétnom prípade nebola až také veľká, ale dostatočná na to, aby došlo k nadmernému neprirodzenému pohybu v oblasti krčnej chrbtice. Znalec uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku nemal vedomosť o tom, že poškodená absolvovala aj MRI vyšetrenie, avšak aj toto bolo realizované dňa 18.11.2014, t.j. v čase, keď podľa znalca bolo zranenie poškodenej už vyliečené. Vysvetlil, že RTG vyšetrenie je jedným z vyšetrení, ktorým sa podvrnutie krčnej chrbtice diagnostikuje, síce na ňom nie je vidieť poranenie mäkkých tkanív, ale vykonáva sa preto, či nedošlo k poškodeniu kostrového skeletu chrbtice. Znalec uviedol, že výsledok MRI vyšetrenia poškodenej z 18.11.2014 bol negatívny, čo súčasne nasvedčuje tomu, že u poškodenej išlo podvrnutie krčnej chrbtice ľahkého stupňa a v čase, keď bolo MRI vyšetrenie realizované, bolo už toto poranenie podľa znalca vyliečené. Vo vzťahu k diagnóze otrasu mozgu znalec uviedol, že túto nevytlčil, pričóm poukazoval aj na medicínske názory, ktoré nevyklúčujú diagnózu otrasu mozgu pri absencii bezvedomia pacienta. Pokiaľ ide o znalcom skonštatované pomliaždenie mäkkých pokrývok lebečných v záhlavovej oblasti vpravo, poukázal na nález MUDr. Tychchuka z 25.10.2014, kedy tento konštatuje stav po úraze hlavy okcipálne vpravo, čo je podľa znalca najmenšie možné poranenie, ktoré môže byť v takomto prípade popísané a toto si nevyžaduje liečbu ani práceneschopnosť. Poranenie ramena bolo u poškodenej prvýkrát konštatované MUDr. Soboňom dňa 27.10.2014, kedy s odstupom takého času sú i najviac objektívne manifestované prejavy takého poranenia.

Obhajoba predložila vlastný znalecký posudok, vypracovaný znalcom MUDr. Štefanom Kováčsom, znalcom z dobru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgia a ktorého znalca súd i vypočul na hlavnom pojednávaní. Znalec MUDr. Kovács zotrval na ním písomne podanom znaleckom posudku, v ktorého záveroch skonštatoval, že poškodená mohla dňa 25.10.2014 utrpieť pomliaždenie ramena, ostatné v lekárskejších správach konštatované diagnózy nie sú podložené objektívnymi nálezmi a zo znaleckého hľadiska sú preto neakceptovateľné. Podľa znalca mohlo poranenie ľavého ramena vzniknúť narazením plecóm o niektoré súčasti interiéru vozidla pri údajnom násilnom vyťahovaní poškodenej z vozidla, ale takéto poranenie môže vzniknúť aj bez zavinenia inej osoby, napr. pri zlom nekoordinovanom pohybe poškodenej. Takéto poranenie si vyžiadalo iba jednorazové ošetrenie a vyšetrenie a poškodená

nemusela byť pre toto poranenie práceneschopná. Podľa znalca zranenia, ktoré poškodená utrpela dňa 25.10.2014, nemožno dať jednoznačne do priamej príčinnej súvislosti s incidentom z inkriminovaného dňa, poranenia, ktoré poškodená údajne utrpela, nie sú objektívne diagnostikované a preto je verzia obžalovaného pravdepodobnejšia.

Znalec pri svojom výsluchu doplnil, že poškodenú ošetrojúci lekári nevykonali všetky dostupné vyšetrenia a pokiaľ ide o CT a MRI vyšetrenie, tieto vykonali až s časovým odstupom. Spochybnil diagnózu otrasu mozgu vzhľadom na absenciu bezvedomia u poškodenej a uviedol súčasne, že v prípade podozrenia na otras mozgu nie je prípustný reverz pacienta. Vo vzťahu k diagnóze podvrtnutia krčnej chrbtice uviedol, že v oblasti prechodu krčnej a hrudnej chrbtice je chrbtica fixovaná a nedochádza v nej k podvrtnutiu a preto si nevedel vysvetliť, prečo ošetrojúci lekári uzavreli stav poškodenej ako podvrtnutie krčnej chrbtice v oblasti C3 a C5 a s tým, že ani pri MRI vyšetrení neboli známky poškodenia v tejto oblasti. Poškodená trpí od detstva kifózou chrbtice, ktorá diagnóza nesúvisí s úrazom a problémy, udávané poškodenou, mohli preto vychádzať z tejto diagnózy, ktorá je degeneratívnym ochorením, u poškodenej podľa neho vrodenej, keďže aj v minulosti bola liečená pre obdobné symptómy u neurológa a liečba tohto jej stavu nebola v minulosti dokončená. Znalec uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku mal k dispozícii lekárske správy z vyšetrení poškodenej, súvisiacej s týmto úrazom, ktoré mu predložila obhajoba a tiež si pozrel predchorobie poškodenej, keďže ako zamestnanec nemocnice v G. na chirurgii má prístup k zdravotnej dokumentácii pacientov tejto nemocnice, ktorej bola pacientkou v minulosti aj poškodená, zdravotnú dokumentáciu od obvodného lekára poškodenej si nevyžiadal. Tiež vypovedal, že v znaleckom posudku ním uvádzané drobné podliatiny pri prerušení vlások v zásobujúcich vlasové jednotky, sú pozorovateľné voľným okom v prípade, ak boli vytrhnuté vlasy, pokiaľ vlasy vytrhnuté neboli, je podľa neho pochybnosť o tom, či došlo k poťahovaniu za vlasy. Podľa zistení znalca poškodená bola v minulosti liečená na trombocitózu, čo je chronické ochorenie, ktoré sa nedá vyliečiť, ale sa iba sleduje.

Prokurátor navrhol pribrať do konania znalca z odvetvia traumatológia a súd s týmto jeho návrhom sa stotožniac, do konania pribral znaleckú organizáciu z tohto odvetvia forensic.sk Inštitút medicínskych expertíz s.r.o. Bratislava.

Znalecká organizácia v písomnom znaleckom posudku dospela k záveru, že poškodená Lenka X. mohla dňa XX.XX.XXXX utrpieť podvrtnutie krčnej chrbtice bližšie nešpecifikované a pomliaždenie ľavého ramena bez viditeľných úrazových zmien na ramene, skôr ľahšieho charakteru. Znalecká organizácia uviedla, že poranenie v oblasti krčnej chrbtice poškodenej bolo po prvý raz diagnostikované dňa 25.10.2014 pri vyšetrení vo FNŠP Nové Zámky objektívnym palpačným vyšetrením, následne bolo podvrtnutie krčnej chrbtice diagnostikované dňa 27.10.2014 úrazovým chirurgom MUDr. Soboňom, a to objektívnym klinickým vyšetrením a RTG vyšetrením krčnej chrbtice, kde bol priamo popísaný nález nepriamo svedčiaci pre prekonané poranenie v oblasti krčnej chrbtice - tzv. paradoxná kyfotizácia dolného úseku krčnej chrbtice s antalgickým postavením, pričom podľa znaleckej organizácie vo všeobecnosti nie je možné podvrtnutie krčnej chrbtice ľahkého stupňa objektivizovať žiadnym iným zobrazovacím vyšetrením (ani metódou magnetickej rezonancie) a takéto poranenie spravidla ani nezanecháva morfológicky zistiteľné následky. Podľa znaleckého posudku na oblasť krčnej chrbtice a ľavého ramena poškodenej mohlo a podľa nálezov v zdravotnej dokumentácii pôsobil násilie slabej či miernej intenzity, podvrtnutie krčnej chrbtice ľahkého stupňa vzniklo nepriamym násilím miernej intenzity, a to pri prudkom pohybe hlavy dozadu, resp. mierne do boku a vznik tohto poranenia je teoreticky možné vysvetliť prudším potiahnutím poškodenej za vlasy, resp. za vrkoč. Pomliaždenie ľavého ramena vzniklo pôsobením priameho násilia miernej až stredne silnej intenzity, takéto poranenie môže vo všeobecne vzniknúť pri páde človeka bočnou časťou tela na tvrdú či hranatú podložku, ale aj priamym úderom päšťou alebo iným predmetom do danej oblasti alebo aj nárazom ramena do pevného predmetu. Znalecká organizácia poukázala na jej limity pre posúdenie mechanizmu zranení poškodenej pre absenciu rekonštrukcie alebo vyšetrovacieho pokusu vzhľadom na rozdielny opis fázy vyťahovania poškodenej z vozidla samotnou poškodenou a obžalovaného a poukázala na nedostatočný opis poruchy zdravia u poškodenej v prvotnej zdravotnej dokumentácii. V tejto súvislosti znalecká organizácia poukázala na to, že v prvotnom lekárskom náleze nie je uvedený žiadny patologický nález na hlave, krku, šíji ani na ľavej hornej končatine, ani pri vyšetrení poškodenej MUDr. Tyshchukom nebol objektívnym vyšetrením na hlave poškodenej zistený patologický nález, bola zistená iba citlivosť v prechode krčnej a hrudnej chrbtice a v závere bol uvedený stav po úraze hlavy v záhlavnej oblasti vpravo a postraumatický algický syndróm chrbtice v prechode krčnej a hrudnej časti, pričom ani v jednej z lekárskejších správ z 25.10.2014 nie je opísaný žiadny konkrétny patologický nález v oblasti hlavy či ľavého ramena. Znalecká organizácia sa nestotožnila s diagnózou otrasu mozgu, pretože tento nie je možné potvrdiť

na základe opisovaných príznakov, keďže v lekárskejších správach sa nenachádza taký objektívny nález, ktorý by nasvedčoval stavu po otrase mozgu. Znalecká organizácia neverifikovala taký jednoznačne opísaný intenzívny úrazový dej cielený na hlavu, ktorým by bolo možné vysvetliť vznik diagnózy otrasy mozgu, keďže na hlave poškodenej nebol opísaný počas vyšetrení žiadny objektívny patologický nález, pričom ak by v priebehu úrazového deja existoval predpoklad nárazu hlavy poškodenej na pevnú drsnú položku, bolo by vysoko pravdepodobné možné zistiť porušenie integrity kožného krytu hlavy v mieste kontaktu, čo v danom prípade opísané nebolo. Podľa znaleckej organizácie síce stav straty vedomia nie je jediným medicínskym kritériom pre stanovenie diagnózy otrasy mozgu podľa najnovších poznatkov, hypoteticky ako dostatočné pre stanovenie tejto diagnózy možno v klinickej situácii hodnotiť opakované zvracanie a bolesti hlavy, avšak z pohľadu forenznej medicíny nie je možné určiť, aký konkrétny moment v rámci úrazového deja by mohol takúto diagnózu poškodenej spôsobiť. Znalecká organizácia dĺžku práceneschopnosti v trvaní 54 dní vyhodnotila ako neopodstatnenú vo vzťahu k úrazovému deju z 25.10.2014. Pri podvrtnutí krčnej chrbtice ľahkého stupňa je doba práceneschopnosti 5-6 dní, pri ťažšom stupni by bolo možné uvažovať o dĺžke práceneschopnosti aj 14 až 21 dní, avšak v danom prípade nie je zaznamenaná dynamika nálezu na krčnej chrbtici, podľa indikácie nosenia Schanzovho goliera mohlo ísť aj o dôvod práceneschopnosti dlhšej ako 7 dní. Pomliaždenie ľavého ramena si nemusí vyžadovať osobitnú liečbu ani práceneschopnosť, v danom prípade mohlo dosiahnuť obdobie 5 - 6 dní. Obvodným lekárom stanovená doba práceneschopnosti bola navyše vystavená na diagnózu - povrchové poranenie bližšie neručenej časti hlavy, ktorá diagnóza vzhľadom na svoj charakter vôbec nezakladá obligátny dôvod na vystavenie práceneschopnosti. Podľa znaleckého posudku bolo najvýznamnejším poranením, ktoré poškodenú obmedzovalo v obvyklom spôsobe života, poranenie krčnej chrbtice, keďže poškodená nosila po obdobie asi 15 dní Schanzov golier, ktorá skutočnosť poškodenú mohla obmedzovať v obvyklom spôsobe života napr. vynútenou polohou pri spánku, strnulosťou pohybov, promptnosťou pohybu hlavy voči krku a pod. Znalecká organizácia poranenia poškodenej z medicínskeho a forezného hľadiska uzavrela ako poranenia ľahkého charakteru. Súčasne sa vyjadrila aj k postupu znalca MUDr. Kovácsa pri vypracovaní znaleckého posudku, keď vychádzal z nahliadania do zdravotnej dokumentácie poškodenej v zdravotníckom zariadení, súčasne ako jeho pracovník a súčasne sa nestotožnila s jeho záverom, že v prípade otrasy mozgu nie je možný negatívny reverz pacienta.

Súd za znaleckú organizáciu ako znalca vypočul MUDr. Norberta Moravanského, ktorý zotrval za písomnom znaleckom posudku znaleckej organizácie a uviedol, že za preukázané mali u poškodenej poranenia - podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie ľavého ramena ľahkého stupňa, ktoré sú v príčinnej súvislosti s udalosťou z 25.10.2014. Podľa znalca nevedeli pri podvrtnutí krčnej chrbtice určiť, či išlo o podvrtnutie ľahkého stupňa alebo závažnejšieho charakteru, keďže práceneschopnosť bola nadhodnotená a súčasne zobrazovacie vyšetrenia boli u poškodenej vykonané s istým časovým odstupom. Napriek absencii presnejšieho popisu priebehu úrazového deja dospeli k záveru, že predmetné poranenia mohli z časového hľadiska vzniknúť dňa 25.10.2014, keďže boli opísané časti incidentu, pri ktorých tieto poranenia mohli vzniknúť. Dobu práceneschopnosti a obmedzenia v obvyklom spôsobe života poškodenej bola u podvrtnutia krčnej chrbtice dlhšia ako 7 dní, keďže poškodená nosila po dobu 15 dní Schanzov golier. Z medicínskeho hľadiska považoval znalec za jediné súladnú so zdravotnou dokumentáciou tú časť výpovede poškodenej, v ktorej opisovala, že obžalovaný ju uchopil za vrkoč a ťahal jej hlavou, ktorá tak vykonávala pohyby proti krku poškodenej a ktorý opis udalostí súhlasí so závermi neurológov, ktorí konštatovali zranenie v podobe podvrtnutia krčnej chrbtice. Ostatné popisované časti skutkového deja vo výpovediach z medicínskeho hľadiska nie sú jasné, aby bolo možné ustáliť, pri ktorom, resp. akom pohybe došlo k pomliaždeniu ľavého ramena a už vôbec nie tupému úderu hlavy, ktorého následkom by mal byť otras mozgu a súčasne nie je možné ustáliť, aké intenzity bolo násilie, ktoré malo pôsobiť na oblasť hlavy poškodenej, keďže neboli objektivizované na hlave poškodenej známky žiadneho takého násillia a ktoré by inak muselo také známky zanechať. Podľa znalca na základe RTG snímku krčnej chrbtice nemožno ustáliť, kedy u poškodenej došlo ku kyfotizácii krčnej chrbtice, pričom ale ani pri následne vykonanom CT a MRI vyšetrení neboli zistené žiadne degeneratívne zmeny, ktoré by svedčili o tom, že tam takýto stav bol už aj v minulosti. Podvrtnutie krčnej chrbtice je poranením mäkkých tkanív, ktoré je pozorovateľné na MRI vyšetrení a následne CT vyšetrení, ktoré vyšetrenia nemuseli byť u poškodenej ihneď vykonané, keďže nie sú liečebnými metódami.

Z uznesenia OO PZ Nové zámky sp.zn. ČVS:ORP-1386/NZ-NZ-2014 z 31.12.2014 súd zistil, že trestné stížanie pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona (skutok zo dňa 25.10.2014 vo vzťahu k poškodeniu dvierok na úložnom priestore osobného motorového vozidla zn. AUDI A6 EČ:KN XXX DO v D. R. na ulici Y. bašta č. 6) bolo podľa § 2X5 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zastavené.

Rozhodnutím Okresného súdu D. R., odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-NZ-P-XXXX/XXXXXX, AP-982/14-1 z 04.06.2015, právoplatným dňa 16.07.2015, bolo konanie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, vedené voči U. X. pre skutok z XX.XX.XXXX, spočívajúci vo fyzickom napadnutí M. C. v D. R. na ulici Y. bašta pred vchodom č. X asi o 10.00. hod. poškriabaním na krku a udieraním do hlavy, zastavené s tým, že skutok, o ktorom sa jedná, nie je priestupkom.

Z ostatných dôkazov súd poukazuje na lekárske správy z ošetrovania a liečby zranení poškodenej a ostatné listiny.

Súd na základe vyššie opísaného dokazovania a po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávania, ktoré konajúcemu súdu umožňujú pozorovať jednotlivé vypovedajúce osoby a ich reakcie na položené otázky dospel k záveru, že obžaloba bola na obžalovaného podaná dôvodne a tento sa žalovaného skutku dopustil.

Obranu obžalovaného spočívajúcu v snahe súd presvedčiť o tom, že sa žiadneho takého fyzického ataku voči poškodenej, následkom ktorého by jej boli a mohli byť spôsobené akékoľvek zranenia, nedopustil, keďže poškodenú iba za ruky vytiahol z jeho vozidla, keď z tohto odmietla vystúpiť, mal súd za v plnom rozsahu za vyvrátenú usvedčujúcou ho výpoveďou poškodenej a s touto korešpondujúcimi ďalšími dôkazmi. Poškodená totiž na hlavnom pojednávaní pre súd presvedčivo opísala, ako ju obžalovaný potom, čo sa rozhodol dieťa zobrať na realizáciu súdom určeného styku a smeroval k jeho vozidlu, poškodenú, nasledujúcu ho a snažiacu sa mu v tom zabrániť, fyzicky atakoval tak, že ju najskôr chytil za kapucňu a neskôr za vlasy zopnuté vo vrkoči, za ktorý ju poťahoval a následne, keď poškodená odmietla vystúpiť z vozidla, túto za nohy spoločne s jeho otcom vytiahli z vozidla, v dôsledku čoho poškodená spadla na zem. Skutočnosť, že poškodená v tejto fáze konfliktu s obžalovaným bola na zemi, potvrdila vo svojej výpovedi aj svedkyňa W. C., ktorá sa k miestu tohto konfliktu približovala a videla, ako obžalovaný vyťahoval poškodenú z vozidla a aj jej kabát roztrhnutý pod rukou. Verzia poškodenej je tiež podporená aj výpoveďou svedkyne C. Z., ktorá ho síce nevidela a registrovala iba krik poškodenej pred bytového domu, ale ktorej poškodená následne uviedla i to, že ju obžalovaný ťahal za vlasy. Súd nevzhliadol dôvod spochybňovať tieto svedecké výpovede, hoci išlo o výpovede osôb v kamarátskom vzťahu s poškodenou, nakoľko tieto svedkyne aj v konaní pred súdom opisovali skutočne iba tie fragmenty z konfliktu poškodenej s obžalovaným, ktoré reálne mohli vnímať svojimi zmyslami a následne iba tie, ktoré im sprostredkovala poškodená. Týmito dôkazmi bola podľa názoru súdu v plnom rozsahu vyvrátená obhajoba obžalovaného, spočívajúca v tvrdení, že na snahu poškodenej zabrániť mu v odvoze dcéry žiadnym fyzickým napadnutím nereagoval a že poškodená nebola v žiadnej fáze incidentu na zemi. Pokiaľ túto obranu obžalovaného mala potvrdzovať výpoveď jeho otca ako svedka, podľa názoru súdu výpoveď svedka M. C. takúto výpovednú hodnotu nemá. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že svedok sám uviedol, že videl iba to, ako poškodená obžalovaného, smerujúceho s dcérou k vozidlu, ťahala za ruku, neuvádzal žiadne škriabanie a údery poškodenej smerom k obžalovanému a okrem toho, že obžalovaný mal poškodenú z vozidla vyťahovať za ruku, nevedel potvrdiť ani to, či ju obžalovaný aj udrel, na druhej strane tvrdil, že poškodená na zemi nebola, hoci podľa vlastného vyjadrenia stál na druhej strane vozidla. Už samotná uvedená obsahová rozpornosť výpovede svedka M. C. st. viedla súd k záveru o jej nevierohodnosti a s poukazom na výpoveď svedkyne S. C. (bývalej manželky obžalovaného) z prípravného konania aj o zjavnej motivácii výpovede otca obžalovaného tomuto napomôcť vyvinieť sa spod trestnej zodpovednosti. Z. S. C. totiž v prípravnom konaní uviedla nielen to, že obžalovaný jej po incidente s poškodenou povedal, že poškodenú i sotil na zem, ale vypovedala aj o snahe obžalovaného a jeho otca už v minulosti jestvujúce poškodenie interiéru vozidla pripísať správaniu poškodenej vo vozidle.

Poškodená v dôsledku fyzického ataku obžalovaného utrpela zranenia, pričom v tejto súvislosti súd prihliadal na fakt, že poškodená bola lekársky vyšetrená bezprostredne po uvedenom incidente, t.j. v čase predchádzajúcom jej následnému riešeniu situácie ohľadne styku obžalovaného s dieťaťom v mieste bydliska obžalovaného a ktorou potrebou riešenia tohto problému odôvodňovala svoj postoj k odmietnutiu hospitalizácie a ktoré vysvetlenie aj súd uznal za logické a korešpondujúce s v tom čase aktuálnou situáciou poškodenej. Poškodená pritom už pri prvotnom lekárskom vyšetrení uvádzala, že bola bývalým druhom poťahovaná dozadu za vlasy ako aj to, že si udrela hlavu. Poškodená

následne svoj zdravotný stav v dôsledku fyzického napadnutia obžalovaným i ďalej riešila, podrobovala sa rôznym vyšetrovacím úkonom, pričom týmto procesom boli u nej diagnostikované zranenia - otras mozgu ľahkého stupňa, podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie ľavého ramena. Pokiaľ ide o podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie ľavého ramena, uvedené diagnózy ako súvisiace s fyzickým útokom obžalovaného na poškodenú dňa 25.10.2014 uznal v podanom znaleckom posudku tak znalec MUDr. Gavaľa, ako aj súdom do konania pribratá znalecká organizácia z príslušného odvetvia, pričom oba znalecké posudky v opise úrazového deja vzhľadli fázy, v rámci ktorých takéto poranenie poškodenej mohlo byť obžalovaným spôsobené vzhľadom na mechanizmus vzniku takých poranení, keďže poškodená aj podľa zistení súdu tak, ako je vyššie uvedené, bola z vozidla vyťahovaná za nohy a následne spadla na zem, následkom čoho nepochybne mohlo dôjsť k jej úderu aj v oblasti ramena a tiež ju obžalovaný poťahoval za vlasy, v dôsledku ktorého pohybu hlavy u nej mohlo dôjsť k podvrtnutiu krčnej chrbtice tak, ako skonštatovali oba tieto znalecké posudky. Ani jeden z týchto znaleckých posudkov nevzhladol u poškodenej v čase incidentu zo dňa 25.10.2014 predchádzajúcom také ochorenie alebo stav, ktorý by mohol viesť k záveru, že práve jeho následkom by bolo u poškodenej po incidente z 25.10.2014 diagnostikované podvrtnutie krčnej chrbtice, naopak, znalecká organizácia aj vo vzťahu k zistenej kyfotizácii krčnej chrbtice pri RTG vyšetrení skonštatovala, že ani pri následných vyšetreniach neboli u poškodenej zistené žiadne degeneratívne zmeny, ktoré by svedčili takémuto stavu už v minulosti. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, uvádzanú aj znaleckou organizáciou v podanom znaleckom posudku, že podvrtnutie krčnej chrbtice bolo u poškodenej po predmetnom incidente diagnostikované MUDr. Soboňom aj palpačným vyšetrením. Pokiaľ obhajobou predložený znalecký posudok vylučoval spôsobenie aj tohto zranenia poškodenej, súd na jeho závery v podstate ani nemohol prihliadať, keďže znalec MUDr. Kovács je v zozname znalcov v odbore zdravotníctvo a farmácia zapísaný pre odvetvie chirurgia, do ktorého odvetvia podľa Prílohy č. 6 k Inštrukcii MS SR č. 12/2005 posudzovanie takýchto poranení ako ani mechanizmu ich vzniku, nepatrí, a to bez ohľadu na to, v akej oblasti znalec vo svojej lekárskej praxi pôsobí, pokiaľ nie je zapísaný ako znalec aj pre odvetvia traumatológia alebo súdne lekárstvo. Závery znalca MUDr. Gavaľu a znaleckej organizácie, ktorých vysvetlenie na hlavnom pojednávaní v tomto smere pre súd vyzneli jasne, zrozumiteľne a odborne presvedčivo, pritom neboli v zásadnom vzájomnom rozpore ani pokiaľ ide o hodnotenie charakteru týchto u poškodenej spôsobených zranení ako ľahkých, ako ani pokiaľ ide o skonštatovanie nadhodnotenia doby práceneschopnosti u poškodenej jej všeobecným lekárom. Súd tak na tomto základe a v kontexte týchto znaleckých posudkov ustálil, nemajúc o tom žiadne dôvodné pochybnosti, že obe uvedené zranenia boli poškodenej spôsobené fyzickým útokom obžalovaného dňa 25.10.2014 tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, s tým, že najzávažnejším poranením bolo podvrtnutie krčnej chrbtice, ktoré poškodenú obmedzovalo v obvyklom spôsobe živote po dobu 15 dní, počas ktorej u nej bolo indikované nosenie tzv. Schanzovho goliera (ako podrobne opísala znalecká organizácia v písomnom znaleckom posudku a aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní) a ktorého liečba si u nej vyžiadala dobu práceneschopnosti práve po takúto dobu. V tomto kontexte tak boli naplnené všetky kritériá pre posúdenie uvedených zranení poškodenej ako ublíženia na zdraví podľa § 123 odsek 1 Trestného zákona.

Súd na rozdiel od obžaloby do skutkovej vety tohto odsudzujúceho rozsudku nepočal ako následok na zdraví poškodenej v podobe otrasu mozgu, osvojac si pritom závery znaleckej organizácie. Z tohto hľadiska v kontexte s odbornými znalosťami znalcov nepovažoval za určujúci výlučne fakt absencie straty vedomia u poškodenej ako jedného z kritérií (a to nie nevyhnutného) pre stanovenie takejto diagnózy, ale fakt absencie presnejšieho opisu tejto časti úrazového deja zo strany poškodenej. Poškodená totiž v tejto súvislosti uviedla, že si pri jej vyťahovaní z auta obžalovaným udrela hlavu vtedy, keď vypadla z auta, pričom sama spontánne vyslovila domnienku, že „zrejme“ do dverí a následne vysvetlila iba toľko, že pri vyťahovaní za auta sa udrela do oblasti krčnej chrbtice a hlavy, nevediac súčasne, či o dvere alebo prah dverí. Súd sa preto stotožnil so závermi znaleckej organizácie, že aj vzhľadom na absenciu opisu akýchkoľvek konkrétnych stôp násillia v oblasti hlavy poškodenej pri jej prvotnom ošetrení, ako aj pri ďalších lekárskejších vyšetreniach (na rozdiel od pomliaždenia ramena) a v kontexte s neznalosťou (a podľa názoru súdu vzhľadom na v tom čase ňou prežívané udalosti i prirodzenou) samotnej poškodenej o bližšom spôsobe „úderu“ jej hlavy, t.j. konkrétneho miesta úderu, konkrétneho predmetu, o ktorý malo dôjsť k úderu (či už zeme, konštrukčnej časti vozidla, konkrétnej časti jeho interiéru s konkrétnym povrchom a pod.) a dokonca intenzity tohto úderu, nemožno bez akýchkoľvek pochybností ustáliť, že u poškodenej v tejto súvislosti došlo k otrasu mozgu.

Z vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný uvedeným protiprávnym konaním naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, a to z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky. Obžalovaný totiž úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmov, chránených Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane života a zdravia ľudí a na ochrane riadneho občianskeho spolunažívania a verejného poriadku tak, inému úmyselne ublížil na zdraví a spáchal čin na chránenej osobe a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Zákonné znaky žalovaných prečinov naplnil obžalovaný aj po stránke materiálnej, keďže ich závažnosť rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je táto určená predovšetkým spôsobom vykonania činu (intenzitou použitého fyzického násillia voči telesnej integrite poškodenej, a to na mieste verejnosti prístupnom) a jeho následkom (aj vo sfére poškodenia zdravia poškodenej), okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný (keď obžalovaný použitím fyzického násillia reagoval na snahu poškodenej zabrániť odvozu ich spoločného maloletého dieťaťa obžalovaným), mierou zavinenia obžalovaného a jeho pohnútkou.

Súd na rozdiel od obžaloby skutok neposúdil aj v prípade prečinu výtržníctva v kvalifikovanej skutkovej podstate, keďže na tú istú okolnosť ako na podmieňujúcu použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty nemožno podľa názoru súdu prihliadať dvakrát. Súd skutok právne posúdil podľa Trestného zákona účinného v čase jeho spáchania, nakoľko použitie neskoršieho Trestného zákona nie je podľa názoru súdu pre obžalovaného priaznivejšie.

O obžalovanom z miesta trvalého bydliska nie sú uvádzané žiadne bližšie poznatky k jeho osobe a správaniu. Obžalovaný má v evidencii priestupkov evidované mnohopočetné postihy za spáchanie priestupkov na úseku cestnej dopravy, ale aj dva postihy za spáchanie priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu z roku 2013, v ktorých prípadoch bola poškodenou práve U. X. a jej rodičia. Obžalovaný sa tiež v minulosti opakovane dopustil trestnej činnosti.

Vo veci Okresného súdu Komárno sp.zn. OT/3/2014 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, pričom sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 5 sp.zn. OT/251/2014 z 16.11.2014, právoplatným dňa 16.11.2014, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 roky. Obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil dňa 17.05.2017. Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, Okresný súd Bratislava 5 uznesením z 27.02.2019, právoplatným dňa 27.02.2019, podmienenčne od výkonu jeho zvyšku upustil za určenia skúšobnej doby 12 mesiacov. Následne bolo uznesením Okresného súdu Bratislava 5 sp.zn. OT/215/2014 z 01.07.2020, právoplatným dňa 24.09.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Tos/85/2020 z 24.09.2020 rozhodnuté, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá neosvedčil a zvyšok trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vykoná. Vzhľadom na skutočnosť, že Okresný súd Bratislava 5 ako ani v tej veci rozhodujúci sťažnostný Krajský súd v Bratislave vo výroku svojich uznesení, ako ani v ich odôvodnení, neuviedli, aký zvyšok trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá má obžalovaný vykonať, pričom ide o otázku, riešenie ktorej spadá výlučne od ich kompetencie v rámci rozhodnutia o tom, kedy obžalovaný vykoná celý trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, súd vychádzal z oznámenia Okresného súdu Bratislava 5 v tejto veci z 02.07.2021, podľa ktorého zvyšok trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá obžalovanému začal plynúť dňa 24.09.2020 s tým, že skončí pravdepodobne dňa 20.08.2021. Keďže súd v prejednávanej veci nedisponoval informáciou, že by obžalovaný bol počas výkonu tohto zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výkone väzby alebo výkone trestu odňatia slobody, ktoré doby by inak mali vplyv na plynutie tohto zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, súd ustálil, že obžalovaný celý trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vykoná dňa 20.08.2021 a teda sa aj v uvedenej trestnej veci na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený.

Obžalovaný bol naposledy právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Komárno sp.zn. 11T/48/2016 z 12.02.2020, a to z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona (skutok zo dňa 29.11.2015 spáchaný tiež na poškodenej U. X.), pričom mu bol uložený peňažný trest vo výške 3.000,- Eur a náhradný trest odňatia slobody 1 rok a 2 mesiace. Obžalovaný uložený peňažný trest zaplatil dňa 21.04.2020 s účinkom, že sa na neho aj v tejto veci hľadí, akoby nebol odsúdený.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, avšak zistil u neho príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov). Súd obžalovanému ukladal úhrnný trest podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, pričom najprísnejšie trestným zo zbiehajúcich sa trestných činov je prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 1 až 3 roky. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej príťažujúcej okolnosti a pri absencii poľahčujúcej okolnosti zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona o jednu tretinu, t.j. na 20 mesiacov, horná hranica trestnej sadzby zostala nezmenená. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 20 mesiacov a zistiť súčasne podmienky podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Súd je toho názoru, že napriek tomu, že obžalovaný v období spáchania skutku v prejednávanej veci páchal aj inú trestnú činnosť a dokonca sa následne dopustil znovu trestného činu násilnej povahy aj voči v tejto veci poškodenej U. X. (kedy bolo voči nemu trestné stíhanie vedené aj väzobným spôsobom), u obžalovaného splní účel trestu trest uvedeného druhu a výmery. Podľa názoru súdu uvedený výchovný trest reflektuje okolnosti obžalovaným spáchanej trestnej činnosti, ku ktorej z jeho strany došlo v súvislosti s nerealizovaným stykom s jeho maloletým dieťaťom a v ktorej súvislosti medzi obžalovaným a poškodenou aj v čase tomuto skutku predchádzajúcom zjavne prebiehali nezhody a súčasne aj následok v oblasti poškodenia zdravia poškodenej, ktorý dosiahol charakter ublíženia na zdraví s dobou liečenia nepresahujúcou 15 dní. Súd nemohol neprihliadať ani na dĺžku doby, ktorá uplynula od spáchania predmetného skutku obžalovaného a ktorú dĺžku doby vedenia trestného stíhania viac ako 7 rokov obžalovaný svojim prístupom osobitne nezapríčinil. V tejto súvislosti súd prihliadal aj na fakt, že od 29.11.2015 (kedy obžalovaný spáchal skutok vo veci Okresného súdu Komárno sp.zn. 11T/48/2016), nemal preukázané také správanie obžalovaného, ktorým by sa dostal do rozporu s Trestným zákonom a vykonal všetky dosiaľ mu uložené výchovné tresty s účinkom zahľadania odsúdenia. Súd tak dospel k záveru, že práve takýmto trestom sa dosiahne jeho účel z hľadiska individuálnej prevencie (výchova obžalovaného a zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti) a súčasne dostatočne ochráni spoločnosť a aj iných odradí od páchania trestnej činnosti (generálna prevencia).

V prípravnom konaní uplatnila poškodená U. X. riadne a včas nárok na náhradu škody vo výške 1.154,- Eur z titulu bodového hodnotenia spôsobených jej zranení. Vzhľadom na skutočnosť, že súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že trestným činom obžalovaného boli poškodenej spôsobené iba zranenia - podvrtnutie krčnej chrbtice (znaleckým posudkom MUDr. Gavaľu bodovo ohodnotené na 25 bodov) a pomliaždenie ľavého ramena (znaleckým posudkom znalca MUDr. Gavaľu však bodovo ohodnotené na 15 bodov spoločne aj s pomliaždením v oblasti hlavy), s poukazom na hodnotu 1 bodu 16,48 Eur podľa Zákona č. 437/2004 Z.z. a Opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č. 133/2014 Z.z. súd zaviazal obžalovaného na náhradu škody v prospech poškodenej U. X. vo výške 412,- Eur titulom bolestného za spôsobenie jej zranenia - podvrtnutie krčnej chrbtice. Súd odkázal na civilný proces poškodenú U. X. so zvyškom jej nároku na náhradu škody v súlade s ust. § 288 odsek 2 H. poriadku a poškodenú Dôveru zdravotnú poisťovňu a.s. N., ktorej bola poškodená poisťovňou, podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku s celým nárokom na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).